

Cărțile universului concentraționar comunist

De îndată ce a căzut cortina de fier asupra Europei, au și început să apară o serie de cărți care au abordat realitatea regimurilor comuniste înscăunate de Moscova în Europa. Dar soarta acestor cărți a fost vitregă, căci intelectualitatea occidentală nu le-a acordat încrederea cuvenită. S-ar putea zice că dimpotrivă, ele au fost contrate din răspuțeri, propaganda comunistă dirijată de la Kremlin luptând cu înverșunare să arate că iadul despre care aceste cărți vorbeau, este de fapt rai bolșevic.

Abia după apariția cărților lui Soljenitîn, Occidentul s-a trezit. Au început să iasă la iveală crimele din URSS, convingându-ne încă o dată că minciuna are picioare scurte și adevărul nu poate fi ignorat la infinit.

Odată cu prăbușirea regimurilor comuniste în țările est-europene, au început să se dezvăluie și crimele comuniste făptuite prin aceste țări. România nu a făcut excepție. Astfel că, începând cu decembrie 1989, au apărut, în țară și străinătate, o serie de cărți care dezvăluie multe din nelegiuirile comise de comuniști la noi în țară. Și deocoptarea adevărilor e abia la început.

În neputință să cuprindem în revista noastră toate titlurile apărute și să le și comentăm, cum ar fi fost normal (despre câteva am vorbit totuși), anunțăm cititorii noștri că vom încerca în numerele viitoare să nu părăsim rubrica de față și să semnalăm măcar apariția acestor cărți de o asemenea factură.

Firește, cum comunismul s-a produs la scară planetară, nu vom ocoli nici cărțile apărute în altă zonă decât țara noastră. Vom da însă prioritate acelor cărți care privesc România și poporul român.

Începem așadar rubrica de față cu o carte de excepție. Este vorba de „Cărtea de aur a rezistenței românești împotriva comunismului” vol. I – întocmită de dl. Cicerone Ionițoiu. Ea a apărut în 1995, tipărită la Ed. Hrisovul S.A. Este o carte-document, absolut impresionantă, care, credem noi, n-ar trebui să lipsească din nici o casă de adevărați români, din țară sau străinătate, după cum nu ar trebui să lipsească din nici o bibliotecă publică sau școlară, aflată în cel mai mic cătun.

*Cartea de Aur
a rezistenței
românești
împotriva
comunismului
volumul I*

*Cicerone
Ionițoiu*

Spre a vedea ce înseamnă această „Carte de Aur”, să dăm cuvântul alcătuitorului ei, dl. C. Ionițoiu:

„Această Carte de Aur e izvorâtă din suferința poporului român, așezat din negura istoriei la drum de răscruce, luptând din răsuputeri și în permanență împotriva tăvălugului pustiitor ce venea din străfundul Asiei, asaltând Europa care se trezise la viață. Numai în acest secol, noi, cei de la gurile Dunării, cu nume încrustat pe Columna lui Traian, am reușit în două rânduri să stăvilim comunismul, acest cancer al lumii civilizate, întâi prin vitejia părinților noștri care au înăbusit anarhia din Ungaria, și a doua oară, cu trupurile noastre, am făcut să întârzie răspândirea acestei doctrine schizofrenice în lumea liberă orbită de minciună.”

C. Ionițoiu încheie cuvântul său introductiv spunând:

„Celor ce n-au auzit geamătul poporului român, celor ce n-au văzut copil smuls de la sânul mamei și sânge nevinovat curgând pentru dreptate, străinilor care se ntreabă ce-am făcut, să le oferim dovezile, pe care nici un vecin nu le poate prezenta, de proporția epopeei noastre și purtându-i de mână să le arătăm că pământul nostru-i plin de oseminte de la munte până la mare, din bordei până-n palat și pretutindeni întâlnești copii ce nu și-au cunoscut părinții, sau mame căroră nu li s-au uscat ochii de jalea așteptării.”

De regulă, măcar protocolar, când se vorbește de o carte, nu lipsesc nici referirile la autor, în mod curent cuvinte laudative. Noi însă nu vom proceda așa, pentru că alcătuitorul acestei Cărți de Aur se situează dincolo de orice cuvinte laudative. Fie și dacă i-am adresa întreaga noastră admirație pentru tot ce a întreprins, am fi foarte departe de meritele pe care istoria documentară, istoria propriu zisă, i le atribuie și i le va atribui.

Numai dacă ne-am gândi la efortul de a procura punct cu punct fiecare dată biografică a celor ce alcătuiesc această antologie a tristeții și lacrimilor românești, ne-am da imediat seama că orice cuvânt de admirație pălește pe lângă importanța acestui nemaiomenit document, un document ieșit din comun.

Autorul însă are tot dreptul la recunoștința noastră, așa că promitem cititorilor noștri că într-unul din numerele viitoare ale revistei vom vorbi în amănunt despre personalitatea lui C. Ionițoiu. Putem spune încă de pe acum că el, aflat de mult timp în exil la Paris, după ce a făcut ani grei de închisoare aici în țară, s-a numărat printre acei români care n-au uitat nici o clipă de suferința provocată de comuniști neamului său. În mod special revista noastră îi rămâne mult îndatorată întrucât el, ca membru al Fundației Memoria, ne-a furnizat număr de număr baza catalogului inclus de noi la rubrica „Unde sunt cei care nu mai sunt”.

*Cărțile universului
concentraționar comunist*